

Resolució de 4 de novembre de 2016, d'estimació parcial de la Reclamació 241/2016

Administració reclamada: Consorci Hospitalari de Vic i Servei Català de la Salut.

Informació reclamada: Retribucions dels càrrecs directius del Consorci Hospitalari de Vic.

Resum: És correcte entendre que els càrrecs directius són els membres del Comitè de direcció del CHV. Quan la Reclamació demana les retribucions del personal de responsabilitat que consta a l'organigrama de fet reclama una informació no demanada prèviament, ja que la sol·licitud d'informació tenia un objecte més reduït (personal directiu), i no es pot admetre aquesta part de la Reclamació, per raons de congruència i pel caràcter revisor de la Reclamació. La informació sobre les retribucions del personal directiu ha d'incloure les retribucions dineràries i les en espècie i tant els components fixes, com els variables; el fet que la sol·licitud d'informació no demani l'especificació d'aquests diversos conceptes no impedeix que es pugui demanar en via de Reclamació davant la GAIP, ja que aquesta especificació no comporta pròpiament reclamar informació no sol·licitada prèviament, sinó una mera constatació que la informació lliurada inclou realment els diversos conceptes retributius indicats. Les dietes i les indemnitzacions no formen part del concepte "retribucions", i per tant si la sol·licitud d'informació no demanava expressament aquesta informació, la persona reclamant no té dret a obtenir-la en via de Reclamació, ja que per criteris de congruència i en atenció de la funció revisora de la GAIP no es poden plantejar en aquest procediment objectius que no ho haguessin estat prèviament en el de sol·licitud d'informació. Això no treu que, des d'un punt de vista material, la persona reclamant tingui dret (que en principi el té) a obtenir la informació relativa a les dietes, però l'ha de demanar en primer lloc a l'Administració. Les retribucions percebudes, especialment les variables, sobre les que cal informar són les relatives a exercicis econòmics tancats.

Paraules clau: Servei català de la salut. Consorcis. Personal directiu. Personal de responsabilitat. Retribucions. Congruència de les reclamacions. Publicitat activa.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 21 de setembre de 2016 es presenta la Reclamació 241/2016, en relació amb una resolució del Consorci Hospitalari de Vic (CHV), que no hauria donat tota la informació sol·licitada per la persona reclamant, que és una persona física. La Reclamació presentada manifesta que no es vol seguir el procediment de mediació.
2. El 3 d'agost de 2016 la persona reclamant va sol·licitar la informació següent: "informació sobre les retribucions percebudes per TOTS els càrrecs directius de l'entitat (CHV), ja que el volum de negoci de l'empresa vinculat a les activitats dutes a terme per compte de les administracions públiques supera el 25 per cent del volum general de l'empresa, des que està en vigor la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (2014, 2015 i 2016)". Afegim que s'entén per càrrec directiu el que aplica la Resolució de la GAIP sobre la Reclamació 58/2016, a partir del previst per la disposició addicional 21^a.1.2 de la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives i financeres.

3. L'1 de setembre de 2016 la Directora del Cures del CHV resol l'estimació de la sol·licitud referida a l'antecedent anterior, interpreta implícitament que el seu únic càrrec directiu és el del Gerent i informa la persona reclamant de les seves retribucions brutes fixes anuals corresponents als anys 2014, 2015 i 2016.
4. La Reclamació presentada a la GAIP el 21 de setembre reproduïx substancialment la petició d'informació formulada per la sol·licitud, si bé demana la informació retributiva no només del personal directiu, sinó també del de responsabilitat. En la seva fonamentació, i en relació amb la resposta referida a l'antecedent anterior, demana explícitament que s'hauria d'informar de totes les remuneracions percebudes, incloses les variables, en espècie i les dietes (a més, tenint en compte que el gerent hauria cessat durant el 2016, demana també si se li hauria abonat algun tipus d'indemnització o compensació econòmica per aquest motiu), per part de tots els càrrecs directius i de responsabilitat de l'entitat (i considera que tindrien aquesta condició les persones que consten en una còpia adjunta a la Reclamació, tret de l'organigrama que hi ha al web del CHV), i que es facilitin per a tot el període des de l'entrada en vigor de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), inclòs l'any 2016.
5. El 22 de setembre de 2016 el Gerent del CHV amplia la informació indicada a l'antecedent 4, lliurant a la persona reclamant la informació relativa a la retribució contractual fixa anual corresponent als anys 2014, 2015 i 2016 dels cinc membres que, a més del Gerent, formen el Comitè de direcció del Consorci.
6. El 5 d'octubre la GAIP demana a l'Administració reclamada el seu informe i còpia de l'expedient.
7. El 21 d'octubre de 2016 el CHV trameta el seu informe i l'expedient de sol·licitud d'informació a la GAIP. Manifesta que la Reclamació amplia en alguns aspectes (especificació dels diversos conceptes de remuneració i singularment informació sobre eventuais indemnitzacions percebudes per l'anterior gerent amb motiu del seu cessament) l'objecte de la sol·licitud. Indica que la sol·licitud demana només informació retributiva dels càrrecs directius, de manera que també s'ampliaria l'objecte quan la Reclamació demana també la dels altres càrrecs de responsabilitat que consten al web. Finalment, informa (subratllant que ho fa voluntàriament, ja que aquesta no era informació demanada a la sol·licitud d'informació, de les retribucions variables màximes anuals assolibles dels càrrecs del Comitè directiu i assenyalant que no perceben dietes ni retribucions en espècie i que l'anterior gerent no va percebre cap indemnització amb motiu del seu cessament el 2016.
8. El 25 d'octubre de 2016 la GAIP trasllada a la persona reclamant la resposta de l'CHV indicada a l'antecedent anterior, i li demana si dona resposta a la seva sol·licitud d'informació.
9. El 25 d'octubre de 2016 la persona reclamant manifesta a la GAIP que l'ampliació d'informació indicada a l'antecedent 6 no donaria resposta a tota la informació demanada. Concretament,

argumenta que la seva reclamació d'especificació de les retribucions variables i en espècie i de les dietes dels càrrecs directius, així com de l'eventual indemnització que hagi pogut percebre l'anterior gerent amb motiu del seu cessament, no suposen ampliació de la seva sol·licitud inicial, ja que tots aquests conceptes s'han d'incloure dins del genèric de retribucions. També insisteix a què la reclamació de la informació retributiva dels càrrecs directius i de responsabilitat indicats al web del CHV és inclosa dins de la sol·licitud inicial, ja que considera que el concepte de càrrec directiu que es dedueix de la Resolució de la GAIP sobre la Reclamació 58/2016 és més ampli que el que aplica el CHV, ja que tindrien aquesta condició no només totes els que compleixen cumulativament les diverses notes que segons aquella Resolució són pròpies d'aquesta condició, sinó també els que en compleixen només una.

Fonaments jurídics

1. Objecte i admissibilitat de la Reclamació

L'objecte formal de la Reclamació és la manca de lliurament de tota la informació demanada, malgrat que si bé les dues resolucions del CHV donen informació sol·licitada a la persona reclamant, la lliurada efectivament seria inferior a la pretesa per aquesta. Als efectes de fixar l'objecte material de la Reclamació, cal precisar quina part de la sol·licitud d'informació no seria atesa per la donada pel CHV.

La informació sol·licitada és la relativa a les retribucions de tots els càrrecs directius del CHV; la Reclamació amplia la pretensió a les retribucions dels càrrecs de responsabilitat, a més a més dels directius. En relació amb aquest objecte, segons la persona reclamant la informació lliurada pel CHV presentaria les següents mancances: no inclouria tots els directius i altre personal de responsabilitat; no s'informa de les retribucions variables, en espècie i les dietes, i es demana també que s'especifiqui si el gerent que ha cessat el 2016 ha percebut alguna indemnització o compensació per aquest motiu; i no es donaria la informació per a tot el lapse temporal des de l'entrada en vigor de l'LTAIPBG fins a l'actualitat (inclòs l'any 2016). Per tant, la informació demanada en aquesta Reclamació seria la necessària per completar la de tots els directius i altre personal de responsabilitat, l'especificació dels grans conceptes retributius o d'ingrés citats i les retribucions des de l'entrada en vigor de l'LTAIPBG fins a l'actualitat (2016).

Per una altra banda, aquesta Reclamació compleix els requisits bàsics d'admissibilitat establerts per l'apartat 14 del *Manual de reclamació de la GAIP*: s'ha presentat dins del termini establert per l'article 42.1 LTAIPBG, s'ha acreditat la legitimitat de la persona reclamant, l'objecte de la reclamació és informació pública i l'ens reclamat (que és un consorci públic) és un dels subjectes obligats per l'article 3.1.b LTAIPBG.

2. Sobre el concepte de càrrec directiu i el dret d'accés a la informació demanada

La sol·licitud demana les retribucions percebudes pels “càrrecs directius”, si bé després, al formular la Reclamació, hi afegeix també els “de responsabilitat”. Limitar la sol·licitud a la informació relativa als càrrecs directius és coherent amb la fonamentació que s’hi fa amb referència a les obligacions de publicitat activa. Efectivament, l’article 11.1.b LTAIPBG estableix la transparència de les retribucions dels alts càrrecs i del personal directiu (terme que es pot considerar equivalent al de càrrec directiu) del sector públic. Tanmateix, el concepte de càrrecs o de personal “de responsabilitat” és més ampli, i la divulgació de les seves retribucions no és inclosa dins de les obligacions de transparència establertes per l’LTAIPBG; això no vol dir que la persona reclamant no tingui dret a obtenir aquesta informació, en exercici del dret d’accés a la informació pública (en aquest sentit, la Resolució de la GAIP sobre la Reclamació 19/2016 reconeix aquest dret i la relativa a la Reclamació 58/2016 també s’hi refereix i aporta la doctrina de l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) en el sentit que lliurar-la no infringiria la normativa de protecció de dades, sempre que prèviament es doni trasllat de la sol·licitud a les persones afectades), però no és una informació que hagi de ser objecte de publicitat activa, ni és una informació que es demani a la sol·licitud d’accés presentada al CHV.

Com indica la Resolució de la Reclamació 206/2016, les reclamacions davant de la GAIP han de tenir un objecte congruent amb la sol·licitud d’informació de la que deriven, en coherència amb el caràcter revisor d’aquesta Comissió. No té lògica reclamar (concepte equivalent a recórrer) quelcom que no hagi estat demanat prèviament en primera instància. Abans de reclamar, cal haver donat oportunitat a l’Administració a resoldre sobre la sol·licitud, i la reclamació té sentit si l’Administració sol·licitada no ha atès, a judici de la persona sol·licitant, allò que es demanava. En conseqüència, cal assenyalar que aquesta Reclamació, en part, es presenta en relació amb informació que no hauria estat demanada prèviament (ja que només s’havien sol·licitat les retribucions del personal directiu i ara es reclamen les de totes les persones amb responsabilitat que consten a l’organigrama, moltes de les quals no són càrrecs directius), motiu pel qual no s’ha d’estimar en tot allò que afecta als càrrecs de responsabilitat que no tenen la condició de directius.

No està prou clar què cal entendre per “càrrecs directius”, ja que no hi ha una definició legal suficientment concloent. La Resolució de la GAIP sobre la Reclamació 58/2016 fa les següents consideracions, en relació amb aquesta qüestió: “L’LTAIPBG utilitza els conceptes de càrrec directiu i altres de propers als efectes de fixar graus mínims de transparència de les retribucions corresponents. En concret en els casos següents: L’article 3.2 utilitza el concepte de “càrrec directiu” per determinar les retribucions de personal d’entitats privades amb més d’un vint-i-cinc per cent d’ingressos provinents del sector públic que han de poder ser objecte del dret d’accés a la informació pública. L’article 11.1.b utilitza els conceptes d’“alt càrrec de l’Administració pública” i de “personal directiu dels ens públics, les societats, les fundacions i els consorcis” (de caràcter públic o que depenen de l’Administració) per determinar les obligacions de publicitat activa de les retribucions en l’àmbit del sector públic. No està clar el contingut precís que cal atribuir a cada un dels conceptes

indicats (càrrec directiu, alt càrrec i personal directiu), però no és inversemblant pensar que, als efectes de la legislació de transparència, es poden considerar substancialment equivalents en els àmbits respectius, és a dir: els alts càrrecs, en l'àmbit de les administracions públiques, en sentit estricte; el personal directiu, en l'àmbit de les entitats del sector públic i els càrrecs directius, en l'àmbit de les entitats privades afectades per l'article 3.2 LTAIPBG. Dels tres conceptes indicats, el d'alt càrrec és objecte d'una certa determinació per part de l'article 4.2 LTAIPBG: els definits per la legislació d'incompatibilitats en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat (direccions generals i assimilats i superiors), els electes locals i els titulars dels òrgans superiors i directius de les administracions locals i els membres del òrgans de govern i els directius dels altres organismes públics.

"La normativa sobre organització i personal de l'Administració i del sector públic (...que seria l'aplicable al cas que ens ocupa, atesa la naturalesa de consorci que té la Corporació de salut del Maresme i la Selva) no fixa amb prou claredat el concepte de personal directiu (...), però tanmateix l'article 13 de l'EBEP (Reial Decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic) i la disposició addicional 21^a.1.2 de la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres, aporten algunes precisions de les que es poden deduir les següents notes definitòries d'aquesta figura, almenys en l'àmbit del sector públic de la Generalitat (que és al qual està adscrita la Corporació): Responsabilitat de gestió (pressupost, objectius, autonomia en l'àmbit respectiu); subjecció a avaluació i control de resultats; participació directa en la presa de les grans decisions o decisions estratègiques de l'entitat; capacitat de comprometre externament l'organització; direcció d'equips de persones; i subordinació directa al màxim òrgan de govern" (FJ 3).

Atesos els criteris assenyalats, sembla raonable limitar la condició de personal directiu del CHV als càrrecs directius que formen part del seu Comitè de direcció, que és el que fa el Consorci. La persona reclamant discrepa d'aquesta interpretació, ja que considera que les notes que segons la disposició addicional 21^a.1.2 de la Llei 2/2014 defineixen la condició de personal directiu no cal que s'hagin de complir cumulativament a aquests efectes, sinó que n'hi hauria prou amb la concurrència d'una d'elles per determinar aquesta condició; el cert és, tanmateix, que la literalitat de la disposició addicional citada no és la sostinguda per la persona reclamant. Per tant, caldria desestimar aquesta part de la Reclamació, ja que s'ha informat sobre tot el personal directiu i la resta de càrrecs o llocs de treball que figuren a l'organigrama adjunt a la Reclamació no tenen aquesta condició.

3. *Retribucions i dietes*

Quant a la petició de major especificació de les percepcions formulada a la motivació de la Reclamació, la informació donada al final pel CHV conté dades relatives a les retribucions fixes i variables màximes, i també (dient que no se'n percep cap) a les retribucions en espècie,

indemnitzacions i dietes i a eventuais indemnitzacions o compensacions amb motiu de cessament del Gerent. Tot i que la major part d'aquest tipus d'informació ja ha estat donada (amb l'excepció que més endavant s'analitza, en relació amb les retribucions variables), el debat reflectit als antecedents entre l'informe del CHV (que considera que les especificacions demanades per la persona reclamant suposen una ampliació de l'objecte de la sol·licitud, de manera que si les dóna és a títol merament voluntari) i les al·legacions i consideracions de la persona reclamant justifiquen un pronunciament detallat d'aquesta Resolució.

Com ja s'ha dit a la Resolució sobre la Reclamació 206/2016, el terme retribucions és més ampli que el de salaris, ja que engloba tota mena de conceptes remuneratius i de complements, inclosos els variables, tant dineraris, com en espècie, que pot percebre una persona a canvi de la seva feina. Per tant, quan la persona reclamant demana a la seva sol·licitud la informació sobre les retribucions, la resposta donada ha d'incloure, a més de les fixes, també les variables, si n'hi ha, i també les que siguin en espècie, cas que es percebin (la informació donada en un primer moment pel CHV a aquests efectes és incompleta, ja que es limita a donar les retribucions fixes); al fer la Reclamació demana, a més, que s'especifiquin aquests diferents conceptes i que s'informi de l'eventual indemnització percebuda pel Gerent amb motiu del seu cessament.

Certament, el més clar hauria estat demanar expressament la inclusió i la concreció d'aquests diferents conceptes al fer la sol·licitud d'accés, ja que ara no caldria valorar si per atendre favorablement la seva Reclamació cal apartar-se o no del criteri elemental de necessitat de congruència entre el demanat en la sol·licitud d'informació i el reclamat davant la GAIP, que és conseqüència lògica del caràcter revisor d'aquesta Comissió. Ara bé, si hom té en compte que la informació sol·licitada ha d'incloure els diversos conceptes retributius indicats al paràgraf anterior, el que demana d'addicional la Reclamació és merament la constatació que així s'ha fet, de manera que es pot concloure que la major especificació demanada (retribucions fixes, variables i en espècie) no comporta una ampliació d'informació que pugui considerar-se incongruent amb la sol·licitud inicial.

El Consorci dóna informació clara sobre retribucions fixes i en espècie (dient que d'aquestes últimes no n'hi ha). En canvi, la informació donada sobre les variables és incerta, ja que només informa de les màximes anuals assolibles, quan una veritable informació clara sobre aquesta qüestió hauria d'indicar les percebudes efectivament, i més si hom té en compte que el que precisament demana la sol·licitud són les retribucions "percebudes". Si hi ha càrrecs directius que perceben retribucions variables, la informació cabal sobre aquest punt no es pot limitar a dir a quan poden arribar, sinó que també cal informar sobre quines variables s'han meritat efectivament, un cop valorat l'assoliment dels objectius. Perquè si la informació sobre les variables es limita a assenyalar el màxim que poden assolir, insinuant d'aquesta manera que es percep tot aquest màxim, llavors és més que qüestionable el seu caràcter de variable; a més del màxim, la informació ha d'indicar també les percebudes efectivament, que naturalment només es podran determinar al finalitzar l'exercici econòmic, en funció de l'assoliment dels objectius a què estan condicionades, i es poden percebre dins del mateix exercici o

del següent, qüestió aquesta sobre la que també cal informar. Per tant, no s'ha donat informació suficient sobre les retribucions variables percebudes.

La informació sobre eventuais indemnitzacions o compensacions amb motiu del cessament del Gerent no s'ha demanat explícitament a la sol·licitud d'informació, i és fins a cert punt comprensible que es faci al presentar la Reclamació, que és quan la persona reclamant té coneixement d'aquest cessament. El CHV informa d'aquesta qüestió (dient que no hi ha hagut cap indemnització per aquest motiu), si bé subratlla que ho fa voluntàriament, ja que seria una informació que no estaria inclosa a la sol·licitud inicial. De fet, si hom aplica el concepte ampli de retribucions comentat als paràgrafs anteriors, caldria entendre que aquesta mena d'indemnitzacions no hi són incloses, pels mateixos motius indicats tot seguit en relació amb les dietes, i menys encara si hom té en compte que el que demana la sol·licitud d'informació són les "retribucions percebudes". Per tant, té raó el CHV quan afirma que si dóna aquesta dada ho fa voluntàriament.

La informació demanada en via de Reclamació sobre l'especificació del que s'hagi percebut en concepte de dietes ultrapassa sens dubte l'objecte de la sol·licitud d'informació, amb infracció del criteri de necessària congruència o identitat entre l'objecte de la sol·licitud i el de la Reclamació posterior. Malgrat l'amplitud atribuïble al terme "retribucions", és qüestionable que aquest concepte inclogui altres compensacions econòmiques com ara dietes, indemnitzacions o assistències, que poden tenir finalitats i justificacions diferents. Així, les indemnitzacions no tenen una finalitat estrictament retributiva, sinó la de compensar una despesa causada per raons laborals o altres perjudicis (un desplaçament, per exemple, o una reducció o un cessament), les assistències tenen la finalitat de retribuir una dedicació (assistir a una reunió, per exemple) que no formaria part de les responsabilitats laborals del lloc de treball retribuït i el concepte de dietes pot ser utilitzat com a sinònim de qualsevol dels dos anteriors. Tant és així que l'article 11.1.b LTAIPBG, quan defineix les obligacions de publicitat activa en aquesta matèria, parla de "retribucions, indemnitzacions i dietes", enumeració que implícitament dóna a entendre que es tracta de conceptes diferents. En conseqüència, si la sol·licitud inicial d'informació pública demana només les retribucions, no es poden considerar incloses dins d'aquesta sol·licitud les percepcions rebudes en concepte de dietes o d'indemnitzacions, de manera que quan al presentar la seva Reclamació la persona reclamant demana les dietes, no té dret a què li sigui admesa aquesta petició, ja que no l'ha presentat prèviament com a sol·licitud d'informació.

Això no treu que, des d'un punt de vista material, tingui dret (que en principi el té) a obtenir aquesta informació, però l'ha de demanar en primer lloc al CHV, donant-li d'aquesta manera l'oportunitat d'atendre la seva sol·licitud, en coherència amb la funció merament revisora de les reclamacions davant la GAIP. A efectes pràctics, tanmateix, aquesta és una informació que ja ha estat donada amb l'informe del Consorci, quan indica que els membres del seu Comitè de direcció no perceben dietes.

En conclusió, sobre l'especificació dels diversos conceptes remuneratius, cal entendre que la Reclamació ha de ser parcialment desestimada, ja que aquesta especificació ha estat facilitada en tots els casos, llevat del que es refereix a la informació sobre les retribucions variables efectivament percebudes, la Reclamació de la qual ha de ser estimada, ja que la informació requerida no ha estat donada i la persona reclamant té dret a obtenir-la .

4. *El lapse temporal que ha de cobrir la informació lliurada*

La sol·licitud d'informació demanava les dades retributives determinades als FJ anteriors per a des de l'entrada en vigor de l'LTAIPBG fins a l'actualitat, i precisava que es referia als exercicis de 2014, 2015 i 2016. De fet, la llei citada va entrar en vigor l'1 de gener de 2015, de manera que la sol·licitud d'informació respecte de 2014 es pot considerar que no formaria part del *petitum* de la Reclamació, màxim si la persona reclamant ja no s'hi refereix al presentar-la. Per una altra banda, la sol·licitud d'informació demana les "retribucions percebudes", expressió que es refereix al passat i que difícilment pot incloure les pendents de percebre corresponents a l'any en curs. La informació lliurada és la fixa corresponent als exercicis de 2014, 2015 i 2016, de manera que es pot considerar suficient. Tanmateix, no s'indica l'any de les retribucions variables màximes anuals assolibles, motiu pel qual s'ha d'estimar la Reclamació en relació amb aquest punt, amb el ben entès que la informació que es pot donar sobre aquesta qüestió, com indica l'FJ anterior, és la relativa a les variables "percebudes", dada que només es pot donar en relació amb les que corresponen a l'any 2015.

5. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de novembre de 2016, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 241/2016 i declarar el dret de la persona reclamant a accedir a la informació següent: les retribucions variables percebudes el 2015 pels membres del Comitè de direcció del CHV, d'acord amb consideracions fetes a l'FJ 3.
2. Desestimar la resta de pretensions formulades per la persona reclamant, i singularment la part de la Reclamació que demana les dades retributives del personal de responsabilitat de CHV inclòs al seu organigrama i que no sigui directiu, entenent com a tal els membres del seu Comitè de direcció, ja que aquesta pretensió no s'havia formulat a la sol·licitud d'informació. .
3. Requerir a CHV que, en el termini màxim de deu dies hàbils des de la notificació d'aquesta Resolució, lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 i que n'informi tot seguit a la GAIP.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 241/2016 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 4 de novembre de 2016

Oriol Mir Puigpelat

Vicepresident

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.